

การจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ เพื่อเสริมสร้างความกล้าแสดงออกของเด็ก
และเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54
The Organizing of Singing and Dancing Activities to Enhance Self-
confidence in Children and Youths in Chao-Pho Sombun Shrine
Community 54

บุญศิริ นียมทัศน¹
Bunsiri Niyomthat

Received: March 4, 2021 Revised: May 12, 2021 Accepted: May 17, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความกล้าแสดงออกของเด็กและเยาวชนโดยผ่านกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสมัครใจด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สมัครด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ความกล้าแสดงออกโดยรวมของเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ มีการเปลี่ยนไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้นในระดับมากที่สุด โดยที่ระดับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเห็นว่าการจัดกิจกรรมทำให้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 92.60 รองลงมาคือ มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 92.00 รัก ศรัทธา และต้องการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 91.40 ได้พบปะ พูดคุย และเล่นกับเพื่อน ๆ และมีความสนิทสนมกับเพื่อน ๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรมและครูผู้สอนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 89.40 มีความสุขเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 89.00 ได้ผ่อนคลายจากการเรียน ได้ฝึกร้องเพลง เต้น และ รำ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงได้ คิดเป็นร้อยละ 88.00 และมีความรู้เกี่ยวกับการขับร้อง การเต้น และการรำรำ เพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 87.40 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรม “ร้อง เล่น เต้น รำ”, ความกล้าแสดงออกของเด็กและเยาวชน

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร e-mail: tim24995@hotmail.com

Abstract

The objective of the study is to strengthen the assertiveness of children and youths through singing and dancing activities. The samples were the thirty children and youths living in the community of Chao-Pho Sombunshrine 54. The samples were sampling by allowing the samples to voluntarily apply to join the study by their consents. The research instruments were an in-depth interview form and a satisfaction questionnaire. The data were analyzed using mean and standard deviation.

The results suggested that, in overall, the samples' assertiveness was increased, and had the tendency to be increased to the highest level. The samples' level of opinions toward the activities was at the highest level. They viewed that they could spend free times on the useful activity which was at 92.60 percent, following by having more assertiveness at 92.00 percent, having love, faith and the need to inherit Thai arts and culture at 91.40 percent. The sample also viewed that they had chances to chat, play and get closer with other friends and teachers at 89.40 percent, following by having more happiness at 89.00 percent, having the relaxed time from studying and chance to practice singing and dancing which could be applied in real life at 88.00 percent, and having more knowledge on singing and dancing at 87.40 percent.

Keywords: Organizing “Singing and Dancing” Activity, Assertiveness of Children and Youths

บทนำ

ประเทศไทยได้มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ขึ้น ตามบทบัญญัติ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 โดยมีเป้าหมายหลักให้เด็กและเยาวชน มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตมีความแข็งแรงทางร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรมจริยธรรม มีสำนึกความเป็นพลเมือง กล้าคิดและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ตามวิถีประชาธิปไตย และมีความสุข ประกอบกับรัฐบาลได้กำหนด เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2479 ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นโยบาย “ไทยแลนด์ 4.0” และ เป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) มาเป็นกรอบในการพัฒนาคนไทยในอนาคตให้มีศักยภาพในการพัฒนา ประเทศ มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะการคิดวิเคราะห์ มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีจิตสำนึกวัฒนธรรม ที่ดีงาม รู้ค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อเป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชน สังคม รักชาติ และสถาบัน พระมหากษัตริย์ (คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2560, หน้า 1)

จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมา ประเทศไทยพบกับสถานการณ์ และปัญหาของเด็กและเยาวชนไทย ขณะนี้กำลังเผชิญกับความเสี่ยงมากมายอันเกิดจากสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันตรายที่ล้อมรอบตัวเด็ก เด็กและเยาวชนจำนวนมากซึมซับพฤติกรรมความรุนแรง สื่อลามกอนาจาร เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันควร อยู่ในแหล่งมั่วสุม และอื่น ๆ จนพฤติกรรมเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตร่วมสมัยของเด็กและเยาวชน ที่เติบโตขึ้นทุกวัน (สิทธิการวางแผนท้องถิ่นเพื่อเด็กและเยาวชน, 2560, หน้า 15) นอกจากนี้เด็กและเยาวชนไทย ใช้เวลาอยู่กับสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นส่วนใหญ่ จนขาดการมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง รวมถึงการใช้ เทคโนโลยีไปในทางที่ไม่เหมาะสม จากการสำรวจ "การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2556" ของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ช่วงระยะเวลา 5 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2552 - 2556 ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น โดยเมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอายุต่าง ๆ เปรียบเทียบระหว่าง พ.ศ. 2554 กับ พ.ศ. 2556 พบว่ากลุ่มอายุ 15 - 24 ปี มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด เพิ่มขึ้น จากร้อยละ 51.9 เป็นร้อยละ 58.4 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 6- 14 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 38.3 เป็นร้อยละ 54.1 จึงเห็นได้ว่าการใช้อินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมา คือ ประชากรไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเด็กและเยาวชน มีการใช้อินเทอร์เน็ตที่มากเกินไปจนทำให้เกิดผลเสียกระทบต่อการเรียน สภาพสังคม ทำให้เสียเวลา เสียสุขภาพเสียความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว เพื่อนฝูง และหน้าที่การงาน บางคนมีอาการหนักเช่นเดียวกับติดยาเสพติด ที่เรียกกันว่า ภาวะติดอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นปัญหาทางพฤติกรรมและจิตใจ ทั้งนี้การจะให้เด็กและเยาวชนไทย เลิกใช้สื่ออินเทอร์เน็ตจึงเป็นเรื่องยากและเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ดังนั้นวิธีการ หนึ่งใน การหันเหความสนใจของเด็กและเยาวชนออกจากสื่อ คือการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชน และชาวบ้านในชุมชนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และมีความสำคัญที่ดีต่อกัน เช่น การจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนได้แสดงออก เพื่อส่งเสริมให้เกิดรายได้แก่ครอบครัวและชุมชน อาทิ กิจกรรม การร้อง เล่น เต้น รำ สามารถทำอาชีพเสริมในการรำก๊บน และการแสดงในงานต่าง ๆ ของชุมชน (บุญศิริ นิยมทัศน, 2561, หน้า 1-2)

จากปัญหาดังกล่าว ในฐานะที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิชาทางด้านนาฏศิลป์ไทย เป็นนักศึกษาคณะในสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย จากประสบการณ์ที่ได้ศึกษาทำได้ที่ผู้วิจัยได้เห็นสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนที่มีสมาธิสั้น ไม่ค่อยสนใจคนรอบข้าง และมักที่จะหมกมุ่นอยู่กับโลกออนไลน์ ทำให้ไม่กล้าที่จะพูดคุย สนทนากับคนรอบข้าง และไม่กล้าที่จะแสดงออก อีกทั้งยังทำให้เกิดปัญหาในระยะยาว กล่าวคือ ไม่มีทักษะชีวิตในการดำรงชีวิต จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดในการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ ขึ้นโดยมุ่งหวังให้เด็กและเยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สนุกกับการทำกิจกรรมและเรียนรู้อย่างมีความสุข มีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี กล้าแสดงออกในทางที่ถูกที่ควร มี

คุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม มีความสามัคคี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ๆ อีกทั้งยังได้สนุกสนานและได้ใช้ความสามารถ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงประโยชน์ของผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความกล้าแสดงออกให้กับเด็กและเยาวชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเสริมสร้างความกล้าแสดงออกของเด็กและเยาวชนโดยผ่านกิจกรรม ร้อง เล่น เต้น รำ

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการเข้าร่วมกิจกรรม ร้อง เล่น เต้น รำ เด็กและเยาวชนมีความกล้าแสดงออกที่สูงขึ้น
2. เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ร้อง เล่น เต้น รำ

ขอบเขตของการวิจัย

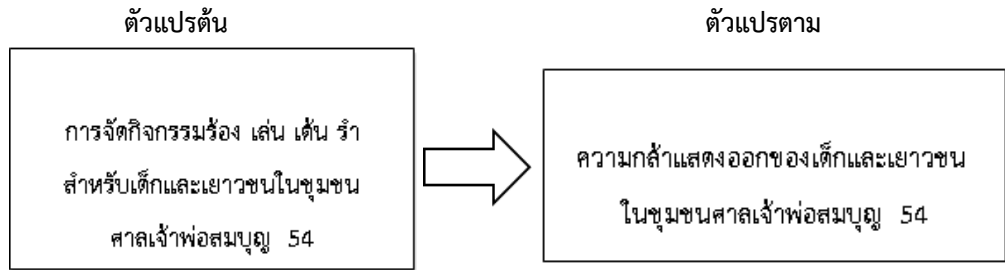
1. ขอบเขตด้านประชากรประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54
2. ขอบเขตด้านเนื้อหาศึกษาบริบทของชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความกล้าแสดงออก แนวทางการจัดกิจกรรม ศึกษาการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ
3. ขอบเขตด้านพื้นที่พื้นที่ในการวิจัยได้แก่ แหล่งชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 ซอยพหลโยธิน 54 เขตสายไหม
4. ขอบเขตด้านระยะเวลาการวิจัยการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ เพื่อเสริมสร้างความกล้าแสดงออกสำหรับเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 ใช้เวลาในการวิจัย 3 เดือน

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรม ร้อง เล่น เต้น รำคือ กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญต่อพัฒนาการของเด็กและเยาวชน เพราะเด็กได้ใช้ร่างกายเป็นสื่อกลางในการแสดงออกทางอารมณ์และความคิดสร้างสรรค์ตามจังหวะ เสียงดนตรี และเสียงเพลงโดยการเคลื่อนไหวอย่างอิสระช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อที่จะสามารถพัฒนาทักษะในการเคลื่อนไหวสวนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเอง เพราะเด็กได้แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และความเป็นตัวของตัวเองอย่างอิสระ ซึ่งส่งผลในการพัฒนาความมั่นใจในตนเอง (บุญศิริ นิยมทัศน์, 2561)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ เพื่อเสริมสร้างความกล้าแสดงออกของเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความกล้าแสดงออก โดยกำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนามโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Question) ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 ซอยพหลโยธิน 54 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน และแขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวก จากการสุ่มตัวอย่างแบบสมัครใจ ด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สมัครด้วยตนเอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ เพื่อเสริมสร้างความกล้าแสดงออกสำหรับเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 มีเครื่องมือการวิจัยดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ เพื่อเสริมสร้างความกล้าแสดงออกสำหรับเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ มีทั้งข้อคำถามปลายเปิดและข้อคำถามปลายปิดประกอบด้วยข้อคำถามจำแนกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

หลังจากสร้างแบบสอบถามแล้วได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ และนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงยอมรับแบบสอบถามดังกล่าวแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเพื่อให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามโดยการใช้คำถามในแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ ที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยจะทำหน้าที่เป็นผู้สัมภาษณ์ด้วย

ตนเอง โดยก่อนการสัมภาษณ์จะทำการชี้แจงวัตถุประสงค์การศึกษาให้กลุ่มตัวอย่างทราบก่อนการสัมภาษณ์ทุกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 2 ความกล้าแสดงออกและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของเด็กและเยาวชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การบรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive Narrative) โดยนำข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมาสรุปภาพรวมของข้อมูลว่า การจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ เสริมสร้างความกล้าแสดงออกของเด็กและเยาวชนร่วมไปถึงการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ผลการวิจัย

1. ความกล้าแสดงออกโดยรวมของเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่เพิ่มขึ้นในระดับมากที่สุด

ภาพ 2 การจัดกิจกรรม ร้อง เล่น เต้น รำ สำหรับเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 เป็นเพศชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ส่วนใหญ่มียุ 10-15 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ มีอายุ 16-20 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีอายุมากกว่า 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

2. ระดับความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมร้องเล่น เต้น รำ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเห็นว่ากิจกรรมทำให้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 92.60 รองลงมา คือ มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 92.00 รัก ศรัทธา และต้องการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 91.40 ได้พบปะ พุดคุย และเล่นกับเพื่อน ๆ และมีความสนิทสนมกับเพื่อน ๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรมและครูผู้สอนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 89.40 มีความสุขเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 89.00 ได้ผ่อนคลายจากการเรียน ได้ฝึกร้องเพลง เต้นและ รำ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงได้ คิดเป็นร้อยละ 88.00 และมีความรู้เกี่ยวกับการขับร้อง การเต้น และการรำรำ เพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 87.40 ตามลำดับ

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อ กิจกรรม “ร้อง เล่น เต้น รำ”

ประเด็นคำถาม	ผลการประเมิน		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ความเป็นประโยชน์ของกิจกรรม			
1.1 ได้ผ่อนคลายจากการเรียน	4.40	0.72	มากที่สุด
1.2 มีความสุขเพิ่มมากขึ้น	4.45	0.57	มากที่สุด
1.3 ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	4.63	0.61	มากที่สุด
1.4 มีความรู้เกี่ยวกับการขับร้อง การเต้น และการรำรำ เพิ่มมากขึ้น	4.37	0.85	มากที่สุด
1.5 ได้ฝึกร้องเพลง เต้นและ รำ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงได้	4.40	0.81	มากที่สุด
1.6 มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น	4.60	0.62	มากที่สุด
1.7 รัก ศรัทธา และต้องการสืบทอดศิลปะ วัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้น	4.57	0.50	มากที่สุด
1.8 ได้พบปะ พุดคุย และเล่นกับเพื่อน ๆ	4.47	0.63	มากที่สุด
1.9 มีความสนิทสนมกับเพื่อน ๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรม และครูผู้สอนมากขึ้น	4.47	0.51	มากที่สุด
รวม	4.50	0.65	มากที่สุด

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการประเมิน		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ
2. กระบวนการจัดกิจกรรม			
2.1 ผู้สอนตั้งใจสอน ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์แก่เด็ก ๆ	4.77	0.63	มากที่สุด
2.2 ผู้สอนมีเทคนิค วิธีการสอนที่ทำให้ทุกคน มีความสุขกับการเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
2.3 ผู้สอนใจดี และมีความเป็นกันเองกับเด็ก ๆ	4.67	0.48	มากที่สุด
2.4 ผู้สอนว่ากล่าวตักเตือน และดูแลเรื่องระเบียบวินัยในห้องเรียน	4.17	0.75	มาก
2.5 สถานที่จัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.07	0.69	มาก
2.6 เด็ก ๆ เป็นผู้มีระเบียบวินัย ให้ความร่วมมือ และตั้งใจเรียน	4.47	0.57	มากที่สุด
2.7 เด็ก ๆ ชอบกิจกรรม กิจกรรม “ร้อง เล่น เต้น รำ”	4.77	0.43	มากที่สุด
2.8 อยากให้มีการจัดกิจกรรม กิจกรรม “ร้อง เล่น เต้น รำ”	4.83	0.38	มากที่สุด
รวม	4.55	0.55	มากที่สุด

อภิปรายผล

1. หลังการเข้าร่วมกิจกรรม ร้อง เล่น เต้น รำ เด็กและเยาวชนมีความกล้าแสดงออกที่สูงขึ้นผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนมีความกล้าแสดงออกสูงขึ้นหลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ากิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ ดังกล่าวมีส่วนกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น เพราะว่าการที่นำมาใช้นั้นเป็นกิจกรรมที่เน้นและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมแสดงออกถึงความสามารถพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลง การเต้นประกอบเพลง การรำไทย การแสดงออกทางความคิด จินตนาการ ตลอดจนการแสดงออกทางการกระทำ รวมถึงกิจกรรมร้อง เล่น เต้น รำ มีส่วนกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการที่จะตอบสนองต่อกิจกรรมที่ได้เข้าร่วมอยู่ ตลอดจนกิจกรรมเหล่านั้นช่วยส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมมีความมั่นคงทางด้านจิตใจ ส่งผลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชพล หาญยอดสุธา (2559, หน้า 89) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความกล้าแสดงออกของนักเรียน ด้วยกิจกรรมทางดนตรี พบว่าเมื่อผู้สอนนำกิจกรรมทางดนตรีเข้าไปเสริมในการจัดการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้ง 40 คน มีคะแนนพฤติกรรมความกล้าแสดงออกเปลี่ยนแปลงไป คือ มีคะแนนเพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 87.5 คะแนนคงที่ ร้อยละ 5.0 และคะแนนลดลง ร้อยละ 7.5 ซึ่งคะแนนรวมเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 21.24 เป็น 24.53 เพิ่มขึ้น 3.08 คะแนน คิดเป็นคะแนนรวมเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.36 รวมถึง แพง พิมพรภิรมย์ (2553, หน้า 2) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กที่ได้ผ่านการทดลองโดยใช้แผนการสอนกิจกรรมบทบาทสมมติมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เพิ่มมากขึ้นภายหลังการทดลอง ทั้งนี้ ธนตร ตัญญวงษ์ (2554, หน้า 2) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของกิจกรรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กกำพร้าที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์บ้านแกร์ด้า จังหวัดลพบุรี พบว่า กิจกรรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองสามารถทำให้เด็กกำพร้าที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้น

2. เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม ร้อง เล่น เต้น จำผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54 ที่เข้าร่วมกิจกรรมร้อง เล่น เต้น จำ เพื่อเสริมสร้างความกล้าแสดงออก มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมโดยเห็นว่ากิจกรรมร้อง เล่น เต้น จำ ทำให้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทำให้มีความกล้าแสดงออก และอยากให้มีการจัดกิจกรรม กิจกรรม “ร้อง เล่น เต้น จำ” ในระดับมากที่สุด ส่วนการรัก ศรัทธา และต้องการสืบทอดศิลปะ วัฒนธรรมไทย ได้พบปะ พูดคุย และเล่นกับเพื่อน ๆ และมีความสนิทสนมกับเพื่อน ๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรม มีความสุขเพิ่มมากขึ้น ได้ผ่อนคลายจากการเรียน และได้ฝึกร้องเพลง เต้น และ จำ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงได้ มีความรู้เกี่ยวกับการขับร้อง การเต้น และการรำยรำ เด็ก ๆ ชอบกิจกรรม กิจกรรม “ร้อง เล่น เต้น จำ” และผู้สอนตั้งใจสอน ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์แก่เด็ก ๆ ผู้สอนใจดี และมีความเป็นกันเองกับเด็ก ๆ ผู้สอนมีเทคนิค วิธีการสอนที่ทำให้ทุกคน มีความสุขกับการเรียน เด็ก ๆ เป็นผู้มีความกระตือรือร้น ให้ความร่วมมือ และตั้งใจเรียน ผู้สอนว่ากล่าวตักเตือน และดูแลเรื่องระเบียบวินัยในห้องเรียน รวมไปถึง สถานที่จัดกิจกรรมมีความเหมาะสม เด็กและเยาวชนในชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรมที่ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดและเห็นด้วยมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะเป็นผลมากจากการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ และมีอิสระในการแสดงออก ผู้สอนให้กำลังใจ ไม่เร่งเร้ากดดัน คอยสังเกตและกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่มีความขี้อาย ได้มีโอกาสแสดงออกเท่าเทียมกัน อีกทั้งกิจกรรมจะส่งเสริมพฤติกรรมให้สามารถนำไปปรับใช้ใน ชีวิต และนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นฤมล สมิตตะและคณะ (2551, หน้า 105) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนชุมชนตำบลวังทรายพูน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร ซึ่งพบว่า การพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนด้านการมีส่วนร่วมในชุมชนและสังคม มีดังนี้ สร้างให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางชุมชนและสังคม เพื่อให้เกิดความรักความผูกพัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1.1 ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมร้อง เล่น เต้น จำ อย่างต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กและเยาวชน
- 1.2 การพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนนั้น สื่ออุปกรณ์การจัดกิจกรรม ควรมีความหลากหลาย และเหมาะสมกับวัยของเด็กและเยาวชน
- 1.3 การจัดสภาพแวดล้อมและการสร้างบรรยากาศ การจัดกิจกรรมเอื้ออำนวยต่อการให้เด็กได้ใช้ความสามารถที่สูงสุดและทำให้เด็กรู้สึกผ่อนคลาย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมไปใช้เพื่อส่งเสริมเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเด็กแต่ละคนให้ดีขึ้น
- 2.2 ควรมีการพัฒนากิจกรรมที่เป็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ ไปปรับใช้กับการจัดกิจกรรม เพื่อกระตุ้นความสนใจของเข้าร่วมกิจกรรมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 – 2564**. กรุงเทพฯ: กรมกิจการเด็กและเยาวชน.
- ธนตร ตัญญาวงศ์. (2554). **ผลของกิจกรรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กกำพร้าที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์บ้านแก่งตำบองหวัดลพบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤมล สมิตถะ. (2559). **แนวทางการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชน ชุมชนตำบลวังทรายพูน อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- บุญศิริ นิยมทัศน์. (2561). **การจัดกิจกรรม ร้อง เล่น เต้น รำ สำหรับเด็กและเยาวชนในชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- แพงพิม พรภิรมย์. (2553). **การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- วัชพล หาญยอดสุธา. (2559). **การพัฒนาพฤติกรรมความกล้าแสดงออกของนักเรียนด้วยกิจกรรม ดนตรี**. สืบค้นจาก <https://academic.prc.ac.th/>.
- วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. (2561). **รายงานผลการบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งชุมชนริมคลองลาดพร้าว (ชุมชนศาลเจ้าพ่อสมบุญ 54)**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ศูนย์วิจัยและพัฒนา นวัตกรรมการศึกษาเพื่อเด็กและผู้มีความต้องการพิเศษ. (2560). **สิทธิเด็กและการวางแผนท้องถิ่นเพื่อเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรสจำกัด.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). **พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.